

پیگیری اشیای تاریخی از اینترنتیل#۴۷؛ قوانینی که هویت ایران را بر باد داد!

اشیای تاریخی هویت هر ملتی محسوب می شود اما بسیاری از آن‌ها به هر دلیلی چند سالی است که خارج از مرزهای ایران هستند.
#۴۷</br>

به گزارش سایت خبری پرسون، هویت هر کشوری در تاریخ چند هزار ساله آن تعریف شده و اشیای تاریخی آن کشور، گنجینه ای از میراث با ارزش مردمانش محسوب می شود؛ میراثی که گاهی بعضی کشورها برای تصاحب آن کارزاری به راه می‌اندازند که هویت و تاریخ را از آن خود کنند. چند سالی است که بازگشت اشیای تاریخی به کشور به تیر یک رسانه ها تبدیل شده است. بسیاری از آن‌ها هنوز هم خارج از مرزها قرار دارند و جای خالی‌شان در وطن به خوبی حس می شود.

کارگر گفت: تمام کشورهایی که دارای تاریخ ژرف و میراث کهن هستند، چالش مشترکی در این زمینه دارند؛ یعنی مصر، ایران، یونان، ایتالیا و کم و بیش چین و شرق آسیا و عراق یا بین النهرین سابق، سرزمین‌هایی بودند که تمدن‌های باستانی خیلی قدیمی دارند و قدیمی تر از همه آن‌ها البته در ایران است. الان ایتالیا، یونان و مصر و بین النهرین و عراق هم همین مشکل را دارند؛ چراکه کشورهای صاحب تمدنی بودند و الان موزه های مهم دنیا اشیای یونانی متعلق به مصر ایتالیا رم، ایران و مشابه آن را دارند.

کارگر ادامه داد: این اشیا از دو طریق از کشور خارج شده اند. یکی از طریق جنگ که به صورت غنائم جنگی از کشور خارج شده اند، مثلا زمانی که روس‌ها (اتحاد جماهیر شوروی قدیم، تزارها) به ایران حمله کردند، تمام آثاری که در خانه شیخ صفی بود را بردند، اما بخش دیگر به صورت قاچاق در گذشته از کشور خارج شد. بخش دیگر اینکه این کالاهای قیمتی براساس قوانین حاکم در کشور خارج شدند. مثلا در زمان قاجار تفاهم نامه ای امضا شد؛ بطوریکه با کشور فرانسه یا خیلی از کشورهای دیگر تفاهم می کردند و براساس پولی که از آن‌ها می گرفتند، اجازه کاوش می‌دادند تا آثاری که به دست می آورند را از کشور بیرون ببرند؛ بعدها این مسئله محدود شد و در سال ۱۳۴۰ به این طرف، هیچ راهی برای خروج قانونی آثار از کشور وجود نداشت و همه راه‌ها بسته شد.

وی گفت: الان اشیایی که خارج از کشور هست، در موزه‌های مختلف یا در اختیار افراد حقیقی مثل کلکسیونرها وجود دارد که براساس قانون زمان خودش قبل از سال ۱۳۴۰ از کشور به بیرون منتقل شده و یک بخشی از آن‌ها به دلیل جنگ خارج شده‌اند. بخش دیگر هم به شکل قاچاق بوده است. اگر چه الان کم شده باشه، اما آثاری را می‌توانیم پیگیری کنیم که به صورت قاچاق خارج شده باشند یا در قالب غنایم جنگی قرار گرفته باشند.

کارگر با اشاره به شیوه بازگرداندن آثار گفت: قوانینی در کشورها وجود دارد که براساس آن برای بازگرداندن آثار باید ادله مناسبی در دادگاه ارائه کنیم و نمی‌توانیم بگوییم سرقت شده است؛ چراکه بیش از این به پلیس اینترنتیل اطلاع ندادیم و در مواردی ورود می‌کنیم که مستندات داشته باشیم. باید دستانمان به گونه‌ای پر باشد که حداقل ۷۰ درصد در دادگاه می‌توانیم موفق شویم و وکلا بگویند که احتمال برنده شدن وجود دارد.

وی ادامه داد: یونسکو نظریه‌ای ارائه داده که کشورهایی مانند ایتالیا، یونان، ایران و مصر اشیائشان اگر چه به صورت قانونی خارج شده، اما باید به کشور مالک برگردد؛ چراکه این آثار در زادگاه خودش معنای بیشتری دارد. این موضوع هنوز در سطح مشورت قرار دارد.

کارگر با اشاره به شیوه بازگشت آثار به کشور گفت: براساس کنوانسیون سال ۱۹۷۰ که بسیاری از کشورها عضو آن هستند، اگر یک شیء متعلق به کشوری در منطقه ای دیگر مشاهده شود، باید آن شیء در زمان ورود غیرقانونی ضبط شود و به کشور مبدا بازگردانده شود. البته نوشته‌های گلی در دانشگاه شیکاگو شامل این مورد نمی‌شوند؛ چراکه این اشیاء در زمان پهلوی اول برای مطالعه از کشور خارج شده بودند و برای بازگشت آن اقدام کردیم. بخشی از این اشیاء به ایران برگشت و اقدامات برای بازگرداندن بخش‌های دیگر در حال انجام است.

وی در پایان اضافه کرد: تا آثار در حراجی و نمایشگاه‌ها رویت نشود، نمی‌توانیم کاری برای بازگرداندن آن انجام دهیم. در حال حاضر لیستی از اشیاء در سایت اینترنتیل وجود دارد که به محض رویت به دست پلیس ضبط و به کشور بازگردانده می‌شود، اما تاریخ دقیقی نمی‌توان برای آن ذکر کرد.

نظریه‌های مختلفی برای آثار متعلق به ایران در خارج از کشور وجود دارد که آثار تاریخی بهتر است خارج از ایران باشد تا توریست‌ها با رویت آن ترغیب به سفر به ایران شوند. البته آنچه لازم به نظر می‌رسد، این است که آثار و هویت هر کشوری باید در همان کشور به نمایش گذاشته شود و تلاش بیشتری برای جلوگیری از خروج آثار انجام شود.